

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8621010052
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8621010052.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.06.2022, v trestnej veci proti obžalovanému W. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/5/2021 zo dňa 06.07.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného W. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník uznal obžalovaného W. B. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 12.11.2020 okolo 12.20 hod. viedol nákladné motorové vozidlo továrenskej značky J. G., evidenčného čísla B. s príviesnym vozíkom továrenskej značky DRIVAL, evidenčného čísla B. po ceste I. triedy číslo 21 po X. ulici v meste Q., okr. M., v smere od mesta M. do mesta B., pričom porušil povinnosť vodiča podľa § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení v spojení s ustanovením § 137 ods. 2 písm. c) citovaného zákona o cestnej premávke, keď za osobným motorovým vozidlom továrenskej značky Škoda Felicia, evidenčného čísla M., idúcim pred ním nedodržel takú vzdialenosť, aby mohol včas zastaviť vozidlo a keď vodička vozidla jazdiaceho pred ním B. Q. spomalila a v kilometri 12,03 aj vozidlo zastavila za pred ňou zastavenými vozidlami v kolóne pred priechodom pre chodcov, prednou časťou ním vedeného vozidla narazil do zadnej časti vozidla pred ním a vodička B. Q. pritom utrpela podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie pravého kľúčikovo mostíkového zhybu, čo si vyžiadalo jej liečenie a práceneschopnosť v trvaní 18 až 20 dní.

Za to súd prvého stupňa uložil obžalovanému podľa § 158 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov. Súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie čo do výroku o treste, konkrétne v časti výroku o treste zákazu činnosti, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, odvolanie obžalovaný, ktoré dodatočne písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uviedol, že podmienený trest je pre neho v tomto prípade dostatočný a predstavuje dostatočné ponaučenie. Zákaz činnosti viesť motorové vozidlá by bol pre neho likvidačný, pretože by prišiel o zamestnanie, nedokázal by uhrádzať výdavky na základné životné potreby, ako aj výživné pre maloleté deti. Žiadal tiež krajský súd o vytýčenie hlavného pojednávania, ktorého by sa zúčastnil s právnym zástupcom a prezentoval by svoju argumentáciu. Navrhol teda, aby krajský súd napadnutý rozsudok v časti uloženého trestu zákazu činnosti zrušil.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste, ktoré navyše zúžil len na časť, v ktorej mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 1 rok, preto preskúmal len napadnutý výrok o treste. Čo sa týka výroku o vine, tento odvolaním napadnutý nebol, pričom obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku a postupom podľa § 257 ods. 4, 5 Tr. poriadku vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktorý sa mu kladie za vinu s tým, že takéto vyhlásenie bude považované za priznanie spáchania skutku a konajúci súd následne vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal. Súd prvého stupňa preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Krajský súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že skutok zodpovedá právnej kvalifikácii, ktorej sa vyhlásenie obžalovaného týka, vykonané dokazovanie tiež poskytovalo dostatočný podklad pre to, aby súd vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku, prijal. Krajský súd tiež nezistil ani skutočnosti nasvedčujúce porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, čo je jediným prípustným dovolacím dôvodom v prípade takéhoto vyhlásenia (§ 257 ods. 5 Tr. poriadku). Vo vzťahu k tomuto postupu teda neboli zistené žiadne pochybenia.

Odvolací súd teda preskúmal odvolaním napadnutý výrok o treste a to vrátane uloženého podmienecného trestu odňatia slobody, aj keď obžalovaný namietal iba časť výroku o treste týkajúcu sa trestu zákazu činnosti a s podmienecným trestom odňatia slobody súhlasil. Výrok o treste zákazu činnosti je totiž súčasťou výroku o treste, ktorý je vzhľadom na účel trestu potrebné hodnotiť komplexne ako jeden výrok, výrok, ktorý definuje trestný postih páchatela.

Správne súd prvého stupňa zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval a to nielen vyhlásením, že nepopiera spáchanie skutku vykonanom na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní vo výpovedi sa ku skutku priznal v celom rozsahu a uviedol, že je mu ľúto, že dopravnú nehodu zavinil. Správne bola u obžalovaného súdom prvého stupňa zistená aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený, keď podľa odpisu z registra trestov má evidovaných celkovo 8 odsúdení, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/16/2016 zo dňa 20.05.2016 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka a 2 mesiacov, z ktorého výkonu bol podmienecne prepustený dňa 13.09.2016 a dňa 21.11.2017 sa osvedčil.

Trestný zákon stanovuje v prípade prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona trestnú sadzbu až na jeden rok (0-1 rok), ktorú pri konštatovanej rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nebolo potrebné upravovať, preto bolo potrebné trest odňatia slobody ukladať v rámci tejto zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pri zohľadnení doterajšieho života obžalovaného, už spomínaných 8 záznamov v registri trestov, z ktorých síce viaceré sú už zahladené a staršieho dáta, čo však nemožno prehliadnúť pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života, ako aj 9 záznamov v registri priestupkov (CESDAP) od roku 2018, pričom v zmysle lustrácie EKV má od roku 2004 evidovaných až 16 záznamov, je trest odňatia slobody prvostupňovým súdom uložený vo výmere 8 mesiacov, teda v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, trestom zákonným a tiež primeraným. Na strane druhej aj krajský súd bol toho názoru, že v prípade obžalovaného postačuje aj uloženie trestu odňatia slobody s podmienecným odkladom v uvedenej výmere v spojení so súdom prvého stupňa určenou skúšobnou dobou v trvaní 16 mesiacov, ktorú aj krajský súd považoval za primeranú, keď mal za to, že v danom prípade v súlade s ust. § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, a na okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela nie je nevyhnutný trest odňatia slobody spojený s jeho bezprostredným výkonom.

Čo sa týka trestu zákazu činnosti, ktorý obžalovaný svojím odvolaním výslovne napádal, súd prvého stupňa ho ukladal podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona a uložil mu trest zákazu činnosti vo výmere 1 roka,

teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Obžalovaný namietal práve uloženie tohto druhu trestu a žiadal odvolací súd, aby mu trest zákazu činnosti neuložil, pričom odvolanie odôvodnil predovšetkým osobnými pomermi, keď uloženie tohto druhu trestu by malo negatívny vplyv na jeho životnú úroveň a plnenie základných životných potrieb. Krajský súd však v tejto súvislosti uvádza, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti práve spojenej s vedením motorového vozidla, pričom došlo z jeho strany k porušeniu dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom o cestnej premávke, čím došlo k spôsobeniu následku v podobe ublíženia na zdraví poškodenej s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 18-20 dní. Na tomto mieste je tiež potrebné poukázať aj na už konštatované skutočnosti plynúce z lustrácie CESDAP, ako aj v lustrácii EKV (Agenda dopravno-správnych činností), v ktorej má obžalovaný evidovaných celkovo 9 záznamov od roku 2018, resp. v EKV celkovo 16 dopravných priestupkov od roku 2004, posledný spáchaný v zmysle oboch lustrácií dňa 28.02.2021, teda posledných 9 priestupkov sa dopustil v období 3 rokov (2018-2021), pričom všetky boli spáchané na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čo svedčí o relatívne početnom a opakovanom porušovaní dopravných predpisov z jeho strany.

Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že obžalovaný mal už, hoci v dávnejšej minulosti, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a to v trestnom aj administratívnom konaní. Za takejto situácie sa teda krajský súd stotožnil s postupom prvostupňového súdu a rovnako považoval uloženie trestu zákazu činnosti postihujúceho činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu skutku, za dôvodné.

Pri určovaní výmery trestu zákazu činnosti bol krajský súd tohto názoru, že vzhľadom na doterajší život obžalovaného, s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, jej následok a tiež postoj obžalovaného k nej postačuje jeho uloženie na dolnej hranici trestnej sadzby, vo výmere 1 roka tak, ako ho uložil súd prvého stupňa.

Takto uložený trest pozostávajúci z trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom a primeranou skúšobnou dobou, v spojení s trestom zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu jedného roka aj podľa názoru krajského súdu je plne postačujúcim pre dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 Tr. zákona, keď trest má predstavovať predovšetkým represívnu funkciu, ale má plniť úlohu aj individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a zároveň v plnej miere zohľadňuje kritériá pre ukladanie trestu s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi a právnymi úvahami preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.